

FRANC URBANIJA: »KLUB NI BIL NIKDAR RAZPUŠČEN!«

ALJAŽEV KLUB PO 70 LETIH

DRAGICA MANFREDA

Potem ko je delo v Aljaževem klubu po drugi svetovni vojni zamrlo, ga z novimi silami in kajpak ob močni podpori župnika z Dovjega **Franca Urbanija** ponovno oživljajo. V resnici pa predstavlja začetek oživljanja občni zbor:

»Z Aljaževim klubom se bo tudi vnaprej ohranjala duhovna zapuščina župnika z Dovjega **Jakoba Aljaža**,« je ob našem obisku v župnišču na Dovjem povedal sedanjí župnik Franc Urbanija, ki ga mnogi štejejo za Aljaževega naslednika.

Če gre za ohranitev Aljaževe duhovne in materialne dediščine, je Urbanija nedvomno pravi naslednik, med ljudmi pa je znan po svojem prodornem nastopanju ob sedaj že uresničení zamisli po obnovi porušene kapelice na Kredarici. Danes je kapelica spet približno tam, kjer je bila nekoč, v poletnih mesecih bodo v njej spet maše in najbrž bo župnik Urbanija — podobno kot nekoč Aljaž — tisti, ki ga bomo v triglavski kapelici največkrat videvali maševati. Resda je imel spomladi nekaj težav z nogo, vendar se je takoj po vrnitvi iz bolnišnice podal na svojo prvo preizkušnjo v gore in ves zadovoljen izjavil: »Moja noga je še vedno takšna, kot je bila, morda celo boljša, saj sem jo imel na servisu v bolnišnici!«

Vsekakor je požrtvovalnega župnika Urbanijo najbolj skrbelo to, ali bo lahko maševal v kapelici, za katero si je tako prizadeval. Kot smo lahko brali v dnevnih časopisih, je bilo med gradnjo triglavske kapelice vse polno govorjenja, namigovanja in spotikanja. No, to je sedaj že pozabljeno, občinski možje so se na koncu tudi izkazali in tisti, ki so tloris kapelice natančno izmerili, so morali tudi priznati, da njena stranica še zdaleč ne meri 18 metrov, kot je bilo v javnosti zapisano. Pa tudi videz kapelice je prikupen, čeprav bo treba, kot pravi župnik z Dovjega, še marsikaj postoriti, saj je kapelica nared le v grobem.

»Letos je potrebno dokončati tlak v kapeli, prage, izolacijo, zapreti moramo dostop, da ne bo mogoče tolči po zvonovih, urediti okolico zvonika in še kaj. Redne maše bodo ob nedeljah ob 17. uri, tudi poroke seveda. Lani smo imeli dve cerkveni poroki na Kredarici, letos jih bo morda več, kdo ve.«

Pa Aljažev klub?

Ta je bil prvič ustanovljen 1923. leta v okviru tedanjega Slovenskega planinskega društva. Osnovni namen kluba je bil oskrbovanje kapele, to pa je pomembno delo tudi današnjega

obnovljenega Aljaževega kluba. Zamisel o njegovi obnovi je prinesel čas — torej spremembe v naši družbi, ki so povzročile spet več maševanja v slovenskih gorah, sakralne objekte pa bo treba tudi vzdrževati. Maše v gorah so spet postale vsakdanjost, ob nedeljah je vse do konca septembra maša tudi v Aljaževi kapeli v Vratih, maše so v kapeli v Kamniški Bistrici, na Krvavcu, Kofcah, poleg Kocbekovega doma na Korošici, na Veliki planini, kamor pride ob verskih praznikih tudi več tisoč ljudi...

Pred vojno so imeli sekcijo Aljaževega kluba tudi na Štajerskem. Če bo ta klub poslej tako dobro skrbel za maševanje v gorah in za sakralne objekte v gorskih območjih, bodo najbrž kmalu oživele njegove sekcije po vsej Sloveniji. Že ob ponovnem rojstvu Aljaževega kluba se je zbralo kakšnih 300 članov iz vse Slovenije, iz Češke, Hrvaške in Grčije. Sedež kluba ostaja po tradiciji na Dovjem — torej pri župniku Urbaniji, v Ljubljani pa naj bi bila centralna pisarna.

Tako bodo tudi znamenja in kapele v gorah dobile svoje stalne skrbnike, da ne bodo več propadale kot nekoč.

Popusti za planince

Planinska zveza Slovenije in Hrvaška planinska zveza sta sklenili dogovor o sodelovanju, upravni odbor PZS pa je dal soglasje k temu dogovoru, ki torej velja. V njem je med drugim zapisano, da »odnosi na ravni organov vodstev zvez ohranjajo dosedanje oblike stikov, med njimi tudi redna letna srečanja vodstev obeh zvez, izmenjaje se vsako leto v drugi državi«. Poleg tega je z dogovorom precizirano, da bosta zvezi redno izmenjavali informacije o vzgojno izobraževalni dejavnosti, sodelovali pri založništvu in drugih skupnih interesih, da bodo ugodnosti in obveznosti članov društev obeh zvez recipročne in da se bosta zvezi o njih medsebojno obveščali, da si bosta obe zvezi pri svojih državnih organih prizadevali za tak mejni in obmejni režim med državama, ki bo omogočal čimbolj svoboden pretok planincev v obmejnih območjih, kjer že obstajajo planinske poti, in da je plačevanje stroškov reševalnih in iskalnih akcij urejeno z meddržavnim sporazumom o zdravstvenem zavarovanju med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško.

Ena od točk tega dogovora tudi določa članom obeh planinskih zvez enake popuste v planinskih kočah kot domačim planincem.